Súd:	Mestský súd Bratislava I
Spisová značka:	27T/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1123012147
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Filip Gilányi
ECLI:	ECLI:SK:MSBA1:2023:1123012147.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I samosudcom JUDr. Filipom Gilányim na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.10.2023 v Bratislave takto rozhodol:

r o z h o d o l :

Obžalovaný
L. F. nar. XX.XX.XXXX v Q.
trvale bytom Bratislava

sa uznáva vinným, že

si od presne nezisteného času a dňa najmenej od mesiaca júl 2022 do času vykonania domovej prehliadky dňa 31.03.2023 od doposiaľ neustálenej osoby a na doposiaľ neustálenom mieste zadovažoval metamfetamín a konope, ktoré neoprávnene prechovával v byte číslo 21 na 2. poschodí bytového domu na D. E. Č. XX v Q., a z ktorých časť sám použil pre svoju spotrebu a zvyšnú časť následne predával, resp. poskytoval koncovým užívateľom - minimálne osobám J. Z., R. Y., R. W., R. Q. J. C. W., pričom k predaju dochádzalo opakovane v nepravidelných časových intervaloch počas dennej aj nočnej doby priamo v priestoroch predmetného bytu za finančnú odmenu ako aj bezodplatne, pričom počas domovej prehliadky u obžalovaného v predmetnom byte bola príslušníkmi PZ nájdená a zaistená jednak okrúhla dóza obsahujúca sušený rastlinný materiál rodu Cannabis s prítomnosťou účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) s hmotnosťou 172 mg s obsahom minimálne 10 mg THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť minimálne 1 jednotlivú dávku drogy a ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a tiež plastové vrecko s tlakovým uzáverom obsahujúce sušený rastlinný materiál rodu Cannabis s prítomnosťou účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) s hmotnosťou 191 mg s obsahom minimálne 10 mg THC, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť minimálne 1 jednotlivú dávku drogy a ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín je zaradený podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a obžalovaný v predmetnom období nedisponoval povolením na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami podľa § 4 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

teda

neoprávnene predal, vymenil a zadovážil omamnú látku a psychotropnú látku a čin spáchal na viacerých osobách a neoprávnene prechovával omamnú látku z rastliny rodu konopa pre vlastnú potrebu,

čím spáchal

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v súbehu s úmyselným prečinom nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje

Podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 41 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d) per analogiam, ods. 4 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému po dobu ochranného dohľadu ukladá:
- zákaz požívania omamných a psychotropných látok,
- zákaz stretávania sa s J. Z., R. Y., R. W., R. Q. J. C. W..

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 12.09.2023 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal obžalobu na obžalovaného pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v súbehu s úmyselným prečinom nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku rozsudku.

Obžalovaný po zákonnom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku kladne vyhlásil, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohol sa s ním radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu, a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin. Na základe uvedených vyhlásení súd u obžalovaného v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal jeho vyhlásenie a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, ktorý vypovedal o svojich osobných pomeroch, že v prípade prepustenia z väzby by išiel bývať na D. XX v Bratislave, kde vlastní polovičku bytu, v súčasnosti v tom byte nikto iný nebýva. K zdravotnému stavu uviedol, že má ischemickú chorobu srdca, ktorú dostal vo väzbe, okrem toho trpí dnou a artritickou psoriázou a má aj obojstrannú koksatrózu, ide o chorobu bedrových kĺbov. Užíva viacero liekov, a to na uvedené choroby. Na psychiatrii liečený nebol. Drogy užíval, a to približne od roku 2013 až do jeho zadržania. Bol liečený aj na Hraničnej. Pred zadržaním zriedkavo užíval marihuanu kvôli bolesti a metamfetamín v minulosti kubík denne, pred jeho zadržaním užíval približne jednu čiaru denne. Alkohol v minulosti pravidelne pil, neskôr iba príležitostne. Manželku, ani partnerku nemá, ani deti. Nikto nie je odkázaný na jeho osobnú starostlivosť alebo vyživovaciu

povinnosť. Vlastní pol bytu na D. a dedičstvo po otcovi a to nehnuteľnosti a umelecké zbierky v Českej republike. V prípade prepustenia z väzby na slobodu nemá ponuku zamestnania, je invalidný dôchodca, ale je schopný sa zamestnať. Príjem má invalidný dôchodok vo výške 200 eur, iné príjmy nemá. Ďalej vypovedal, že je ochotný podrobiť sa ochrannému liečeniu protitoxikomanickému ambulantnou formou. Jeho skutok ho mrzí, v budúcnosti sa už nechce dopúšťať drogovej činnosti, ani sa stýkať s ľuďmi z drogového prostredia, dokonca chce odísť z bydliska a začať niekde nový život s čistým štítom.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním znaleckého posudku z č. l. 288-296 postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že znalkyňa u obžalovaného zistila polymorfný typ závislosti od látok s psychoaktívnym účinkom (alkohol, THC, metamfetamín), v anamnéze udávané tiež kontakty s heroínom a halucinogénmi. U obžalovaného ide o dlhoročný polymorfný typ závislosti so súvislým užívaním návykových látok, narušením sociálneho správania, trestná činnosť. Vzhľadom na zistenú polymorfnú závislosť u obžalovaného znalkyňa považuje za potrebné, aby obžalovaný absolvoval ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou, pokiaľ by tak súd rozhodol, už počas výkonu trestu odňatia slobody. Skúmať duševný stav obžalovaného znalkyňa nepovažuje za potrebné.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov.

Z aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný má v registri osem záznamov, pričom pri prvom zázname ide o záznam o podmienečnom zastavení trestného stíhania, pri druhom, treťom, piatom a siedmom zázname sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. V prípade ostatných záznamov súd okrem iného zistil, že:
- obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/144/2016 zo dňa 04.11.2016 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienečným odkladom výkonu trestu, ktorý výkon mu bol neskôr nariadený a ktorý vykonal dňa 23.05.2020
- obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/328/2017 zo dňa 28.09.2017, právoplatným dňa 28.09.2017 odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 25.01.2018 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky, ktorý vykonal dňa 23.01.2021.

Z pripojeného spisu Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 1T/25/2023 vyplynulo, že obžalovaný sa dňa 06.03.2022 dopustil skutku kvalifikovaného ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, ktoré mu bolo oznámené dňa 21.02.2023 a za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 1T/25/2023 zo dňa 17.07.2023, právoplatným dňa 19.08.2023, ktorý bol obžalovanému oznámený dňa 24.07.2023 a ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom a s obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a súčasne mu bolo uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

Z pripojeného spisu Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. B2-3T/26/2022 vyplynulo, že obžalovaný sa dňa 14.11.2021 dopustil skutku kvalifikovaného ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, ktoré mu bolo oznámené dňa 11.03.2022 a za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/26/2022 zo dňa 04.04.2022, právoplatným dňa 04.03.2023, ktorý bol obžalovanému oznámený dňa 23.02.2023 a ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmienečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov.

Súd tak vyčerpal dôkazné návrhy strán a iné dôkazy potrebné pre naplnenie účelu trestného konania súdu známe neboli.

V otázke viny súd uznal obžalovaného vinným tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, pretože obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete obžaloby, ku ktorému obžalovaný vyhlásil svoju vinu a súd toto vyhlásenie prijal, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty stíhaných dvoch trestných činov.

Súd tiež posudzoval, či niektorý zo skorších skutkov obžalovaného, za ktoré bol odsúdený, nepredstavuje čiastkový útok stíhaného trestného činu ako pokračovacieho trestného činu, avšak vzhľadom na absenciu časovej súvislosti medzi skutkami ako aj vzhľadom na oznámenie vznesenia obvinenia dňa 11.03.2022 v trestnej veci vedenej Mestským súdom Bratislava I, sp. zn. B2-3T/26/2022, súd s prihliadnutím na § 122 ods. 10 a ods. 13 Trestného zákona dospel k záveru, že stíhaný skutok tak, ako k nemu obžalovaný vyhlásil vinu a súd toto jeho vyhlásenie prijal, nepredstavuje čiastkový útok niektorého z trestných činov, za ktoré už bol obžalovaný odsúdený skoršími rozhodnutiami súdov.

Súd tiež posudzoval, či pri prečine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, nedochádza k faktickej konzumpcii trestného činu do zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona, pre ktorý je obžalovaný tiež stíhaný. Podľa právnej doktríny o faktickú konzumpciu ide vtedy, ak je skutkom naplnených viac skutkových podstát, z ktorých len jedna bude hlavnou skutkovou podstatou a ostatné sú bezvýznamné vo vzťahu k hlavnej skutkovej podstate. V podstate skutočne pôjde o pluralitnú trestnú činnosť, ale zaraďuje sa medzi druhy nepravého súbehu práve z dôvodu nepomeru medzi hlavnou skutkovou podstatou a vedľajšími skutkovými podstatami, ktoré majú povahu sprievodných javov hlavného trestného činu. Uplatňuje sa tu zásada: de minimis non curat praetor. Ako príklad sa v odbornej literatúre uvádza: poškodenie šiat pri vražde obete ubodaním. Konzumpcia môže vylúčiť tak jednočinný ako aj viaccinný súbeh trestných činov. Keďže obžalovaný sám prechovával rastliny rodu konopa s obsahom THC pre vlastnú potrebu, ktoré látky mu boli nájdené počas domovej prehliadky a svedkovia vypovedali, že obžalovaný im predal, vymenil a zadovažoval metamfetamín v nezistenom množstve, súd dospel k záveru, že ide o dve rozdielne skutkové podstaty a žiadna z nich nepredstavuje hlavnú skutkovú podstatu. Súd zároveň dospel k záveru, že išlo o viaccinný súbeh trestných činov, keď obžalovaný rastliny rodu konopa s obsahom THC prechovával práve dňa 31.03.2023 a zostávajúcej drogovej trestnej činnosti sa dopúšťal v období od mesiaca júl 2022 do 31.03.2023. Napriek tomu, že skutková podstata trestného činu podľa § 171 Trestného zákona predstavuje privilegovanú skutkovú podstatu k skutkovej podstate trestného činu podľa § 172 Trestného zákona, a preto ich jednočinný súbeh je vylúčený, keďže v opačnom prípade by vyčlenenie privilegovanej skutkovej podstaty bolo pre páchateľa nepriaznivejšie napriek jasnému zámeru zákonodarcu miernejšie trestať privilegované konanie, v danom prípade nešlo o jednočinný, ale o viaccinný súbeh trestných činov, a preto ani v tomto smere nedošlo k konzumpcii stíhaných trestných činov.

V otázke trestu súd ukladal úhrnný trest za dva trestné činy, z ktorých jeden je zločinom podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, teda v upravenej trestnej sadzbe podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, t. j. v trestnej sadzbe desať až šestnásť rokov a osem mesiacov trestu odňatia slobody. Súd pri ukladaní trestu vychádzal z ust. § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na potrebu ochrany spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti obžalovaným a súčasne na to, aby iných trest odradil od páchania trestných činov, majúc tiež na zreteli vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a ďalšiu trestnú činnosť už nepáchal a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Pritom súd prihliadal na ustanovenia § 38 Trestného zákona, pričom zohľadnil pomer a mieru priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností.

V rámci priťažujúcich okolností súd zistil priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný už bol odsúdený za trestný čin (§ 37 písm. m) Trestného zákona), keďže obžalovaný bol pred spáchaním stíhaného skutku trikrát odsúdený za rôzne trestné činy (súd v tomto smere neprihliadal na odsúdenia, pri ktorých sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený), ktorá skutočnosť vyplynula z aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného, ako aj z pripojeného spisu Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. B2-3T/26/2022. Vzhľadom na početnosť trestnej činnosti obžalovaného a páchanie špeciálnej recidívy nebolo možné neprihliadať na to, že obžalovaný už bol za trestnú činnosť odsúdený. Okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov súd nekvalifikoval ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, keďže táto okolnosť podmieňovala použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného

zákona, a teda s poukazom na § 38 ods. 1 Trestného zákona nebolo možné na túto okolnosť dvojito prihliadnuť aj ako na priťažujúcu okolnosť.

Vo vzťahu k poľahčujúcim okolnostiam súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keď sa obžalovaný ku skutku priznal a jednoznačne vyjadril, že tento svoj skutok ľutuje a už viac nechce páchať drogovú trestnú činnosť.

Súd tak konštatuje vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd preto mal ukladať úhrnný trest odňatia slobody v trestnej sadzbe desať až šestnásť rokov a osem mesiacov trestu odňatia slobody.

Súd zároveň vzhľadom na postoj obžalovaného k stíhanému skutku spočívajúcom vo vyhlásení o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. S 44/2017 posudzoval možnosť mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Trestného zákona. Podľa označeného stanoviska ak možno páchateľovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchateľ (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Súd tak dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Trestného zákona, a preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. V tomto smere súd prihliadol na to, že obžalovaný sa dopustil obzvlášť závažného zločinu, ku ktorému sa priznal takým spôsobom, ktorý vyjadruje hlbokú sebareflexiu, a niet u neho dôvodov nepredpokladať, že možnosti jeho nápravy sú priaznivé. V tomto smere súd poukazuje aj na záverečnú reč obžalovaného. Obžalovaný prejavil snahu vymaniť sa zo svojej závislosti od drog, chce sa podrobiť protitoxikomanickej liečbe a po výkone trestu chce zmeniť životné prostredie, kde by chcel začať s „čistým štítom“. Súd zároveň prihliadol na to, že obžalovanému boli skoršími rozhodnutiami súdov uložené dva podmienečné trest odňatia slobody, ktoré môžu na obžalovaného dostatočne vplývať, aby viedol riadny život aj po vykonaní ukladaného trestu a uloženie prísnejšieho trestu súd vzhľadom na uvedené považuje za neopodstatnené. Nemožno tiež odhliadnuť od okolnosti, že obžalovaný učinil vyhlásenie o vine a vzdal sa tak práva na prejednanie veci a vykonanie dokazovania pred súdom v prejednávanej veci, ktorej gro dokazovania trestnej činnosti obžalovaného je obžalobou prokurátora založené na dôkazoch výpoveďami svedkov z drogového prostredia, kedy možno iba hádať, či by sa vykonaním dokazovania na hlavnom pojednávaní zistil rovnaký skutkový stav, ako skutkový stav zistený dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní alebo skutkový stav iný, pre obžalovaného priaznivejší (alebo aj nepriaznivejší). V tomto smere je nutné poukázať na to, že ak by sa dokazovaním na hlavnom pojednávaní zistil iný čas čiastkových útokov, ktoré tvoria prejednávaný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona, než ako bol zistený vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní, ku ktorému obžalovaný učinil vyhlásenie o vine a súd toto jeho vyhlásenie prijal, prichádzalo by možno do úvahy uloženie súhrnného alebo spoločného trestu vo vzťahu k skorším odsúdeniam obžalovaného, čoho sa však obžalovaný svojím neodvolateľným vyhlásením o vine vzdal. Aj preto bolo primerané obžalovanému poskytnúť dobrodenie v podobe mimoriadneho zníženia trestu postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d) per analogiam Trestného zákona. V súhrne uvedeného súd dospel k záveru, že pre dosiahnutie účelu trestu deklarovaného v § 34 ods. 1 Trestného zákona nie je nevyhnutné ukladať mu trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, t. j. na spodnej hranici trestnej sadzby. Inými slovami, súd nezistil žiadne dôvody brániace použitiu § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Spodnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v § 172 ods. 6 Trestného zákona súd podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona znížil o jednu tretinu na 6 rokov a 8 mesiacov, a dospel k záveru, že trest na samej spodnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby korešponduje s možnosťami nápravy obžalovaného, dostatočne odzrkadľuje potrebu ochrany

spoločnosti aj požiadavky generálnej prevencie, a vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného ako páchateľa trestného činu.

Keďže vzhľadom na výmeru trestu bol podmienečný odklad výkonu trestu zo zákona vylúčený (§ 34 ods. 6, § 49 ods. 1 a § 51 ods. 1 Trestného zákona), súd rozhodol o zaradení obžalovaného na výkon trestu.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, súd dospel k záveru, že možno postupovať podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona a zaradiť ho do ústavu na výkon trestu s iným ako maximálnym stupňom stráženia. S poukazom na postoj obžalovaného k svojej trestnej činnosti, ako aj s poukazom na to, že obžalovaný má záujem zbaviť sa svojej závislosti od užívania návykových látok a podstúpiť protitoxikomanické liečenie, obžalovaný nepredstavuje také spoločenské riziko, že by bolo potrebné ho zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Pri úvahe o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s iným než maximálnym stupňom stráženia súd zároveň prihliadol na to, že obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody. Súd preto rozhodol o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona.

Súd zároveň podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad, ktorého uloženie je obligatórne v prípade odsúdenia za obzvlášť závažný zločin. Vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, ako aj v nadväznosti na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému považoval súd uloženie ochranného dohľadu v trvaní dvoch rokov za primeranú dobu na naplnenie účelu ochranného dohľadu. Súd zároveň podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona uložil v rámci ochranného dohľadu obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok, keď obžalovaný spáchal stíhaný trestný čin práve v súvislosti s ich užívaním a verbalizuje snahu prestať s ich užívaním. Súd zároveň uložil obžalovanému v rámci ochranného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktorým obžalovaný zadovažoval návykové látky a s ktorými tieto užíval, aby sa tak zabránilo obžalovanému opätovne prepadnúť drogovej činnosti. Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že uloženie takýchto obmedzení povedie obžalovaného k tomu, aby po vykonaní trestu viedol riadny život a ďalšiu trestnú činnosť už nepáchal.

Súd zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Trestného zákona posudzoval možnosť uloženia ochranného liečenia protitoxikomanické obžalovanému, ktoré znalkyňa navrhla obžalovanému uložiť vzhľadom na jeho závislosť na užívaní návykových látok. Súd sa v tomto smere síce stotožnil s návrhom znalkyne, pričom obžalovaný jednoznačne verbalizuje vôľu podstúpiť takéto liečenie, avšak obžalovanému už bolo trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 1T/25/2023 zo dňa 17.07.2023, právoplatným dňa 19.08.2023 uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou, ktoré obžalovaný ešte len vykoná, preto súd dospel k záveru, že je nadbytočné ukladať obžalovanému duplicitné ochranné liečenie. Preto súd obžalovanému ochranné liečenie neuložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Mestskom súde Bratislava I, Záhradnícka 10, 812 44 Bratislava. Rozsudok nemôže napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.